

گناه و طبیعت انسان از دیدگاه مسیحیان

وقتی مذهبی مطالعه مووئه سئالائی که و ذهن هر کس میا یه نئآن که: گونا د دیدگاه او مذهب یعنی چی؟ سی چی انجوم دءین بعضی د کارا یا انجوم ندءین بعضی هنی د کارا گونا و حسو و میایه؟ چرا آیما سی خاطر گونا کرده مکافات مووئن؟ آیا آیما طبیعتی گونا آلود دارن یا بی گونا میان و دی؟

سی شناختن دیدگا مسیحیا د ای بارء اجزاء بهئیت تا تیه بونیم و عهد عتیق د کتوو مقدس. می اولی گفتار د کتوو پیدایش خداوند مؤئه: ”...انسانه هم شکل خووم دُرِیس می کم، چی خووم...” (پیدایش ۱: ۲۶)^۱

چنو که مئینیت خداوند گوئت آیم نه هم شکل خووش دریس می که. یه و ای معنی نی که خدا هم باید چی آیم دس و پا داشتوئه. بلکه معنی ای قصه یه نئا که آیم هم چی خداوند بی گونا و مقدس بی. سی خاطر ای بی گونائی بی که آیم لیاقت داشت تا و حضور خداوند حاضر بایه و می باغ عدن و او همنشینینی داشتوئه.

خداوند آیم نه خئلی دوس داشت و می حاست که آیم سی همیشه و می درگاه خداوند و او خداوند همنشینینی داشتوئه. سی ای خاطر خداوند و آیم گوئت: ”تو آزادی د هر درختی می ای باغ بوحری. اما تو نباید د درخت فهم کرده و خووئی و گنی بوحری. روزی که د او درخت بوحری حتماً می میری.“ وقتی هم که آدم و حوا د ثمر او دار حردن خدا اونونه د باغ عدن روند.

د ای آیه و باقی داسان که دما ونه اومایه می فهمیم که ۱- شرط قدوسیت و پاک بی یه و در نتیجه همنشینینی و او خداوند دیری کرده د انجوم گونائه ۲- مکافات گونا مرگه. فرقی نمی که ای گونا کوچکه یا گپه ۳- ای مرگ هم روحی و هم جسمی یه. آدم و حوا دما گونا کرده هم روحاً مردن و هم دما تر جسماً.

^۱ کتوو پیدایش توسط نویسنده ای مقاله در حال ترجمه بی یه و زوو لری یه.

د اي مطالب و اي نتیجه می‌رسیم که گونا کرده عبارت د انجوم کاری‌یه که بایث مووئه تا آیم گوناکار د خداوند جدا و دیر بایه. اي دیری همو مرگه.

وقتی که اي داسانه می‌خونیم مئی‌نیم که آدم و حوا دما گونا کرده فهمسن که لختن و سی اي خاطر د برگ دارا انجیر سی خوئشو جومه دوختن. اما خدا که دي اي جومه یا بس ني، حئوونی کشت و د پوشش سی آدم و حوا جومه دریس کرد. اي قسمت د داسان و شکل استعاره مؤئه که سی پوشسه بی‌ین گونا باید خینی رخته بایه. چنو که می‌نیت خین حئوونی رخته بی تا جومه یا پوششی سی آدم و حوا دریس بی. یه بی و پایه سی آمرزش گونایا. چنو که می شریعت موسی مئی‌نیم وقتی کسی گونائی انجوم می‌دء باید قربونی‌یه انجوم می‌دء و خي حئوونی‌نه می‌رخت.

اما آدم و حوا وقتی د باغ رءتن و در صحؤو بچونی بی‌ین. اي بچو هم چي داآ و بوئه‌شو بی‌ین و صحؤو خصیصه یا ویژگی گونا کرده. گونا چي یه ویژگی ارثی و کل اولاد آدم رءسس و می‌رءسه. د نتیجه انسانی که صحؤو جاه و مقامی و طه خدا بی، ایسه محکوم بی و یه زندگی سخت و ري زمي و مرگ.

بنابرای د نظر مسیحا هر آیمی، وا طبیعتی گوناکار میایه و دي. شاید بؤئیت که بچه کوچک هنی کاری نکرده تا گونائی کرده بایه. اما باید دونستوئیم که او وا توونائی گونا کرده میایه و دي و هیچکس ني که می زنهئی د اي توونائیش استفاده نکه.

نتیجه اي گفتار یه‌نئاً که انسان طبیعتی گوناکار دارء که د نتیجه گونا محکوم و مرگ و جدائی د خداوندء. اما حکایت انسان ایچه و آخر نرءسسه. می کتؤو مقدس موونیم که خداوند که آیم‌نه خئلی دوس دارء سی نجات آیم د اي سرنوشت گن یه چاره نیا و اختیار آیم. اي چاره همو عیسی مسیح بی که هر کس وش ایمو بیارء نجات پیا می‌که. دبارء عیسی مسیح دماتر بیشتر قصه می‌کیم.

• کتؤو مقدس ایما مسیحا

• انجیل لوقا